

93

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 22 marca 1990 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie zasad i trybu pokrywania należności mieszkaniowych oraz opłat eksploatacyjnych żołnierzom uznanym za jedynych żywicieli rodzin i żołnierzom samotnym oraz zawieszania spłaty niektórych pożyczek i kredytów.

Na podstawie art. 135 ust. 2 w związku z art. 167 ust. 1 i art. 208 ust. 2 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. z 1988 r. Nr 30, poz. 207 oraz z 1989 r. Nr 20, poz. 104, Nr 29, poz. 154 i Nr 34, poz. 178), a także w związku z § 23, 27 ust. 2 i § 30a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 września 1979 r. w sprawie szczególnych uprawnień żołnierzy i osób spełniających zastępczo obowiązek służby wojskowej oraz członków ich rodzin (Dz. U. z 1986 r. Nr 5, poz. 32, z 1988 r. Nr 30, poz. 209 i z 1989 r. Nr 68, poz. 413) oraz w związku z art. 72 ustawy z dnia 30 czerwca 1970 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. Nr 16, poz. 134, z 1972 r. Nr 52, poz. 341 i 342, z 1974 r. Nr 24, poz. 142 i Nr 47, poz. 282, z 1979 r. Nr 15, poz. 97, z 1983 r. Nr 16, poz. 78, z 1989 r. Nr 20, poz. 104, Nr 34, poz. 178 i Nr 35, poz. 192 oraz z 1990 r. Nr 4, poz. 19) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 18 maja 1981 r. w sprawie zasad i trybu pokrywania należności mieszkaniowych oraz opłat eksploatacyjnych żołnierzom uznanym za jedynych żywicieli rodzin i żołnierzom samotnym oraz zawieszania spłaty niektórych pożyczek i kredytów (Monitor Polski Nr 13, poz. 100) w § 1 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w ust. 1 w pkt 1 lit. b) wyrazy „zastępczą służbę poborowych” zastępuje się wyrazami „służbę zastępczą”;
- 2) w ust. 2 w pkt 1 po wyrazach „decyzji administracyjnej” dodaje się wyrazy „jak również z tytułu opłat za korzystanie z miejsca w domu studenckim lub hotelu pracowniczym”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. *M. Dąbrowski*

94

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 26 marca 1990 r.

w sprawie szczegółowych zasad prowadzenia pośrednictwa pracy i poradnictwa zawodowego.

Na podstawie art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 29 grudnia 1989 r. o zatrudnieniu (Dz. U. Nr 75, poz. 446 oraz z 1990 r. Nr 9, poz. 57) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Pośrednictwo pracy prowadzą rejonowe biura pracy, zwane dalej „biurami pracy”, współpracując z zakładami pracy, organizacjami pracodawców, związkami zawodowymi, samorządem terytorialnym oraz innymi zainteresowanymi organizacjami.

2. Biura pracy udzielają pomocy w uzyskaniu odpowiedniej pracy bezrobotnym, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia 29 grudnia 1989 r. o zatrudnieniu (Dz. U. Nr 75, poz. 446 oraz z 1990 r. Nr 9, poz. 57), zwanej dalej „ustawą”, oraz innym osobom pozostającym bez pracy lub zgłaszającym zamiar zmiany pracy albo podjęcia dodatkowej pracy, zwanym dalej „osobami poszukującymi pracy”, a także zakładom pracy w znalezieniu odpowiednich pracowników.

§ 2. 1. Biura pracy, wykonując pośrednictwo pracy, przyjmują od zakładów pracy zgłoszenia wolnych miejsc pracy oraz przekazują im posiadane informacje o osobach poszukujących pracy.

2. Zgłoszenie wolnych miejsc pracy może nastąpić na piśmie, telefonicznie, ustnie lub w innej formie. Zgłoszona oferta pracy powinna zawierać informacje niezbędne do prowadzenia pośrednictwa pracy. Wzór zgłoszenia wolnych miejsc pracy stanowi załącznik nr 1 do zarządzenia.

3. Zakłady pracy informują na bieżąco biura pracy o zmianach w stanie zgłoszonych wolnych miejsc pracy.

§ 3. 1. Biura pracy gromadzą informacje o wolnych miejscach pracy, w tym także o miejscach pracy dla inwalidów, o możliwościach podjęcia działalności gospodarczej na własny rachunek, podjęcia pracy na podstawie umowy o pracę nakładczą lub umowy agencyjnej, wykorzystując wszelkie dostępne źródła informacji, oraz dokonują ich wymiany z innymi biurami pracy, zakładami pracy oraz organizacjami wymienionymi w § 1 ust. 1.

2. Biura pracy udostępniają posiadane informacje, o których mowa w ust. 1, osobom poszukującym pracy.

3. Biura pracy inspirują kontakty osób poszukujących pracy z zakładami pracy dysponującymi wolnymi miejscami pracy, a także ułatwiają te kontakty, organizując w szczególności giełdy pracy oraz prowadząc działalność wydawniczą i informacyjną niezbędną dla realizacji pośrednictwa pracy.

4. Biura pracy, wykonując pośrednictwo pracy, uwzględniają przedsięwzięcia inspirowane przez wojewódzkie rady zatrudnienia, mając na celu pełne i racjonalne zatrudnienie na terenie swego działania.

§ 4. 1. Osoby poszukujące pracy w celu uzyskania pracy zgłaszają się do biura pracy właściwego ze względu na ich stałe lub okresowe miejsce zameldowania, a jeżeli nie są zameldowane — do biura pracy właściwego dla miejsca swego pobytu.

2. Biura pracy obowiązane są zarejestrować osoby poszukujące pracy, które zgłosiły się w biurze pracy, bez względu na to, czy otrzymały odpowiednią propozycję pracy lub odmówiły jej przyjęcia.

3. Rejestracji dokonuje się w karcie rejestracyjnej, której wzór stanowi załącznik nr 2 do zarządzenia. Podstawą wpisów dokonywanych w karcie rejestracyjnej są dokumenty i inne dowody stwierdzające: tożsamość, zawód, wykształcenie, posiadanie dodatkowych uprawnień lub umiejętności, a w przypadku bezrobotnych — również dotyczące ostatniego miejsca pracy i otrzymywanego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy.

4. Nieprzedstawienie dokumentów, o których mowa w ust. 3, z wyjątkiem dowodu tożsamości, nie wstrzymuje rejestracji osoby poszukującej pracy. Biuro pracy wyznacza termin na złożenie dokumentów niezbędnych do określenia odpowiedniej pracy lub wypłaty świadczeń pieniężnych. Po bezskutecznym upływie tego terminu zawieszają się prowadzenie pośrednictwa pracy lub wypłatę świadczeń w stosunku do tej osoby.